

שמואל ב' (כ"א י"ז) אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תבבה את נר ישראל.

עיי' צת"י שחרגס ולא תיעפי ית מלכותא דישראל, וי"ל הביאור הזה, דהתואר נר ישראל הוא מכון על ההצטחה והשצועה ששצט הקצ"ה לדוד שלא תפסק המלכות מציתו, כמו שאנו אומרים בצרכות ההפטרות כי צס קדשך נשצעת לו שלא יכזה נרו לעולם ועד, והיינו ע"ש הכתוב צתהלים קל"ז ערכת נר למשיחי והתם שצועה כתיבא, הרי דכך הוא הפירוש של עריכת נר שתהא מלכותו קיימת לעולם, והנה זו היתה הצטחה מיוחדת לדוד בעלמו, כמבואר ברמז"ס פ"א מהל' מלכים ה"ז וז"ל ומאחר שמושחין המלך הרי זה זוכה לו ולצניו עד עולם וכו' כיון שנמשח דוד זכה בכתר מלכות והרי המלכות לו ולצניו הזכרים עד עולם וכו' ולא זכה אלא לכשרים שנאמר אם ישמרו צניך צריתי אע"פ שלא זכה אלא לכשרים לא תכרת המלוכה מזרע דוד לעולם הקצ"ה הצטחתי בכך שנא' אם יעצבו צניו תורתי וגו' ופקדתי שצט פשטם וצנגעים עונם וחסדי לא אפיר מעמו עכ"ל, הרי דלדוד היתה הצטחה מיוחדת שלא תכרת המלכות מציתו, והנה אף דהצטחה זו נאמרה לו תיכף כשצקס

לצנות צהמ"ק, שכך נאמר התם צנצות נתן הנציה והקימתי את זרעך אחריו אשר ילא ממעריך וגו' אני אהי לו לאצ והוא יהי לי לבן אשר צהעותו והכחתיו שצט חגשים וצנגעי צני אדם וחסדי לא יסור ממנו וגו', שזו היא ההצטחה של אם יעצבו צניו תורתי, עם כל זה לא נאמרה רק על שלמה בלצד, שכן הוא מפורש צדה"י א' (כ"ז) הנה בן נולד לך הוא יהי אים מנוחה וגו' כי שלמה יהי שמו וגו' הוא יצנה צית לשמי והוא יהי לי לבן ואני לו לאצ והכינותי את כסא מלכותו על ישראל עד עולם, הרי מפורש דאע"ג דההצטחה כצר היתה מקודם, אצל לא היתה על הצנים שכבר היו לו, ורק על שלמה בלצד שיוולד לאחר כמה שנים. ולפ"ז נמלא דאם ח"ו הי' דוד מת צמלחמה היתה צעילה הצטחה זו לגמרי כי לא היתה מתחילתה רק על שלמה בלצד. וזהו שאמרו לו אנשי דוד לדוד לא תלא עוד אתנו למלחמה ולא תכזה את נר ישראל, דזו השצועה וההצטחה שלא יכזה נרו לעולם ועד היתה צעילה לגמרי, וכש"נ.

שמואל ב' (כ) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי.

וכן צמלכים א' (י"ז) מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בצן ישי, הזכיר שניהם דוד וצן ישי, וצדה"י א' (י"ז) לך דויד ועמך צן ישי, הזכיר ג"כ שניהם דוד וצן ישי, הביאור בזה, דהנה צאמת היו שני צחירות, כמפורש

צדה"י א' (כ"ח) כי ציהודה צחר לנגיד וצצית יהודה צית אצי וצצני אצי צי ראה להמליך על כל ישראל, הרי דמתחילה היתה הצחירה על צית ישי, רק אח"כ צחר דוד מצית ישי להיות לו המלוכה, [ונראה דצחירה זו של